

El Lluitador

Portantveu de la Federació A. S. O. de Banyoles

De tots els articles en son responsables llurs autors || Preu: 15 cts. | No es tornen els originals
Redacció: D. Pastora, 19

L'ofensiva ha començat

Ens assabentem per la premsa que els fabricants de filats i teixits de Catalunya anuncien el «lock-out» per aquesta mateixa setmana. I a Banyoles, què? Ja us heu donat compte, obrers, dels sistemes que està emprant la nostra burgesia? Què són, pregunto, aquests acomiadaments d'obrers, incumpliment de bases de treball i burla declarada i persistent de les lleis socials? Què són, sinó una ofensiva que la nostra burgesia ens prepara, d'acord amb la demás burgesia reaccionària i monàrquica que acabdillen els esbirros i assassins que es diuen Cambó, Ventosa, Gil Robles?

Es precis, amics explotats del camp i de la fàbrica, que estiguem previnguts. La reacció ha guanyat el primer combat. March Lerroux va ésser el seu instrument. Alcalá Zamora fou l'executor. No pogueren vèncer en les Constituents i les disolgueren, i es llançà al país a les eleccions del 19 de Novembre de trist recort. Perquè es disolgueren les Constituents? Per a que no es fes la substitució de l'ensenyament religiós, per enderrocar la Reforma agrària i la llei d'arrendaments rústecs, per fer desaparèixer les lleis socials vigents, que ja començava a ésser carn i sang del poble.

Perquè la condemna del contrabandista March era imminent, perquè la impune revolta del 10 d'agost anava a ésser fallada amb justícia, i perquè els republicans i els socialistes formaven el quadre entorn de Azaña i es podien erigir en convenció. Els republicans d'esquerra els hi han ajudat amb les seves divergències. Per exès d'ambició uns, per manca de visió històrica altres i per por a la Revolució social els més, han ajudat a assassinar les glorioses Constituents.

Què serà d'ells, ara? Què serà de la República? Trista sort l'esperraia si no fos l'actitut ferma i valenta de la classe treballadora d'arreu d'Espanya, la qual no es deixarà sorprendre pels esdeveniments. La Revolució, doncs, enfront la Reacció. Contra el feixisme, la República social. No hi ha altre dilema: o ells, o nosaltres. Nosaltres hem perdonat. La reacció no perdona. Apropiem-nos l'experiència i disposem-nos a triomfar per a no perdonar mai ni renunciar a res. Pesi a tot, si nosaltres volem, la República pot restar incòlume i després de la tempesta brillarà l'aurora d'una nova Justícia social.

H. Morera

Que pensa fer l'Ajuntament?

Que pensa fer l'Ajuntament amb l'assumpte dels parats? em pregunto jo.

Que es creuen que donant-los-hi tres jornals miserables, tenen prou per viure? La majoria dels parats, son pares de família amb 6 pessetes de de jornal, que són 18 pessetes setmanals; comprenen els regidors de Casa Ciutat que poden viure aquestes famílies afectades en en l'atur forços?

Diuen que no tenen pessetes, jo els dic si han repassat els salaris de tots els empleats municipals. A Casa Ciutat tenim una colla d'empleats, que el que treballa mes és el que guanya menys. En tenim que guanyen 6 pessetes miserables i altres que en guanyen 20; seria de justícia que aquests salaris és repartissin una miqueta mes en consciència

Diràn que no tenen pessetes per obrir treballs per mitigar l'atur forços, sabem de bona font que dintre la caixa municipal resten més de 50.000 ptes.

Que esperen portar-les en alguna Banca, com un Ajuntament anterior, que portà 37.000 ptes. a el Banc de Catalunya, i encara corren...? — PISA

Contestant a un enterat

Molt senyor meu: Li suplico doni cabuda en el seu Periòdic aquesta nota. Donant-l'hi mercès per l'atenció, quedo de Voste affm.

El President de l'Ateneu.

Senyor enterat: Que és el que heu aclarit en vostre article? Si res mes no heu demostrat que no sabieu com començar ni com acabar. No ens deieu que aquell àpat era un àpat de la victòria de les esquerres? Efectivament. Però heu de pensar que al celebrar-se aquest a l'Ateneu, i éssent un apat de la democràcia, és evident que no devia haver-hi classes, puix tots els concurrents eren socis que s'havien ajuntat cordialment a la celebració del triomf dels seus ideals.

Tingueu ben entés d'una vegada i per sempre que a dintre de l'Ateneu no hi pot haver-hi ni hi ha distincions de classes i categories, i per aixó el President assistí a l'apat, puix si se hagués tractat d'un partit o partits ja aquest s'hagués negat a presidir-lo.

Si vos, amic, estaveu tant enterat de que hi havia d'haver classes, vareu cometre una greu incorrecció al no notificar-ho al President; i us hau-

rieu estalviat de fer-ho públic puix l'escampar-ho als quatre vents per mitjà de la premsa, vareu demostrar dues cosses. Primera: Que no sabieu de que anava; i la segona, que no vareu sapiguer complir amb la vostra obligació, puix la comissió que hi havia nombrada al efecte estava en tot moment disposada a escoltar totes les observacions que és creguessin del cas ferlos-hi.

Una altra vegada, amic, assabenteuvos-en millor. — EL PRESIDENT

El camí de la Conquesta

dels Municipis

Per moment a Catalunya, el triomf de l'esperit lliberal dona a les nostres organitzacions molts mitjans, que serem força orbs sinó aprofitem.

Nosaltres volem que el principi de funció i la comunitat de riqueses serveixen a les formes d'organització sindicals, per a fer-les aptes al mandament de l'industria i agricultura i la distribució del treball. Com que la vida té en grau força exigent necessitats morals que no abastarien solament l'organització sindical hem de pensar ja d'una vegada amb el Municipi i amb la manera de posar-lo a la disposició nostra, amb l'ajut dels demés partits d'esquerra, que els representen, perquè entre sindicats i municipis i llurs federacions tinguem un total mínim de realitzacions i d'instruments aptes l'ordenament de la societat nova.

Pot ésser que encara se ens titlli de somniadors, mes així i tot ens asentím fortadament apretats de les realitats d'ací a la terra.

Tenim necessitat de desenrotllar les nostres energies per enfortir la federació que la burgesia no pugui destruir, i completant la nostra tasca tinguem els municipis quina conquesta pot ésser i deu ésser la farsa final de tota la maniobra nostra i veu nostra per a lliurar-la a la nova vida social. Nosaltres obrers tots en peu, que la burgesia protesta de les Lleis socials, el despotisme de la burgesia Catalana i Espanyola mereix una réplica colossal de tots els municipis per l'aliança obrera organitzant l'acció revolucionària. — C. R.

ES VEN
CASA BLANC

«EL LLUITADOR
PLAÇA TURERS

El matrimoni civil

El matrimoni pot no ésser cosa sagrada. Segons la religió catòlica, l'home que profana la virginitat d'una donzella, té l'obligació de casar-s'hi, o sinó peca mortalment. S'han donat molts cassos que clergues han fet aquest sacrilegi sapiguent que no es podien casar. Això és un contrast amb la doctrina cristiana que ells prediquen ja que s'hi pensen molt poc en fer un pecat mortal.

En molts païssos del món que no coneixen la doctrina de Crist, es casen també i fan les mateixes funcions de la naturalesa que els catòlics. Diran: Es que aquesta gent no poden salvar-se perquè no professen la religió catòlica que és la vertadera. Un catòlic, reaccionant, no pot comprendre com s'hagin de condemnar tants milions d'ànimes solsament per tenir la desgràcia de néixer en païssos que no els hi han inculcat aquesta religió, siguent com els catòlics fills de Déu des del moment que han vingut al món.

Tot això demostra clarament que el matrimoni pot no ésser cosa sagrada.

Error contra el matrimoni:

Erren: Els qui afirmen que el matrimoni es cosa sagrada, ja que el que no es casa civilment enlloc del món pot legalitzar ni donar nom a cap fill.

Els qui afirmen que el divorci no pot existir perquè el matrimoni es inviolable.

La mateixa raó natural s'imposa al trobar exemples que un home o una dona hagi de consumir la seva vida i joventut al costat de una dona o home que l'enganyi completament o que es trobi en un estat d'infecció venèrea, que arrossegui la seva vida en mig del vici i l'embriaguesa, i tants altres defectes que podríem citar, i que no pugui separar-se'n i formar una nova llar plena d'alegria i felicitat...

Els qui prediquen que no poden casar-se catòlics amb no catòlics.

El matrimoni, deixant alguna excepció es deriva de l'amor. Perquè no pots casarte

amb una persona que tú vulguis, solsament perquè no creu amb la doctrina dels catòlics? I tinguis que unir-te amb una altra a la qual no li tinguis cap afecte ni estimació? No hi sé veure el motiu que em convenci.

Resultats de la docirina exposada:

El matrimoni civil és el vertader, ja que amb ell pots legalitzar els fills i pots rompre els vincles d'unió sempre que no hi hagi fidelitat per ambdues parts.

Perquè no podem posar fè amb les paraules que va dir Pius IX condemnant al que es casava civilment, ja que dit senyor era d'aquests que s'entreguen al servei de Déu per no servir en la terra d'espòs i de pare, desoïnt les paraules bíbliques: «Creixeu i multipliqueu-vos».

Els que es casen civilment poden ésser un mirall de pares com el primer casat per l'Església, no cometent per aquest sol fet, cap pecat públic ni escandalós.

Els que es casen civilment, quan es moren poden ésser enterrats al cementiri civil que vol dir de tothom i no dels gossos, ja que el cementiri es pels morts sense distincions de castes ni de religions.

Això us ho fa sapiguer, senyors de «El Banyolí», que teniu tant d'encert, i que solsament escau amb una gent com vosaltres criticar i difamar el matrimoni civil i que, segurament sabeu tant bé com nosaltres que si no fos, moltes voltes per a donar una satisfacció a molts pares i a moltes famílies que avantposen sempre la religió a tot altre deure civil, sabeu molt bé, repeteixo, que, sinó la majoria, el cinquanta per cent dels joves que avui dia es casen a tot arreu ho farien civilment...

UN de la COLLA

O B R E R S . . .

C A M P F R O L S . . .

Propagueu «EL LLUITADOR»

Front a front

Hem dit i repetit moltes vegades, tots els que tenim una concepció ideològica en sentit favorable per a la classe treballadora que, aquí Banyoles, difícilment podrien establir una lluita aferrissada entre el capital i el treball, tota vegada que tots ens coneixem i a l'ensem que els nostres burgesos feien gala d'ésser uns bons minyons i en no menys condicions els treballadors en general. De sobte, però, l'engranatge de la burgesia ha començat a rodar de forma desesperada de cara a nosaltres, per esclafar-nos amb tota cruesa i sens pietat. Tothom recordarà les conclusions acordades per la Patronal de Madrid, anunciant el lock out, si continuaven les peticions obreres. Els Patrons pellaires d'aquesta localitat, al sabentar-se d'aquests acords, poc temps els ha mancat per posar-se en contacte i avançar-se a la resta de la burgesia espanyola, començant aquesta mateixa setmana a paraitzar part dels seus treballs. Som joves i no havíem vist mai encara aquests pobres diables llançar-se amb tota l'eufòria damunt els obrers per declararar-los hi el pacte de la fam.

Molt bé, doncs. Com a joves respondrem amb tota la força de la nostra joventut. Veurem qui pot més. Si els treballadors organitzats baix la bandera de l'Aliança Obrera o aquesta vintena de criminals, que, portats per un catolicisme hipòcrita no vacilen un moment per establir una aliança patronal i endinsar la misèria a les llars obreres sens meditar que, aquest encimbellament tant privilegiat es obra de l'esforç quotidià que l'obrer posa en les feines que li són encomanades.

Per tant, com obrers que som: protestem d'aquest procediment. Lock-out vol dir: fam, misèria i desesperació. Si això vol

la burgesia, si això vol el capitalisme, endavant, doncs. Compte, però, que avui es defensa el tros de pa amb la vida, si és precís. Compte, que això és una cosa sèria, més sèria que tots els extremismes.

Un altre cas que mereix tota l'atenció del proletariat banyolí és el procediment caciquil del patró de la fàbrica «Torras».

Han estat acomiadats tres obrers com si fossin una mercaderia qualsevol que un se'n desprèn d'una manera abominable. Nosaltres no volem comentar-ho en un sentit massa agressiu per part del patró, però sí que no volem deixar d'esmentar la denigrant proposició de l'oferiment d'unes pesetes per tal que deixessin el treball. Davant aquesta torpitud ens dirigim als obrers de la casa Torras i els diem:

Companys, coratge! L'organització sindical és prou potent per fer front a qualsevol arbitrariedad. Ens teniu sempre a vostre costat.

ISKRA.

TREBALLADORS: No fiem solsament en la raó. Siguem forts per imposar-la.

Molt bé! company Oliva.

En la sessió municipal que tingué lloc el dia 20 del mes passat s'aixecà per primera vegada a demanar la paraula el company Oliva pregant a la Presidència que es prenguessin mesures encaminades a inspeccionar i analitzar la llet.

Respongué el Sr. Batlle que passaria la denúncia a la comissió corresponent i que, en el que fa referència als articles alimenticis, faria complir la llei i no permeteria que

els articles adulterats es posesin a la venda pública, Molt bé, Sr. Massó: bon comens. Donem mercès al nostre company Oliva, d'haver sortit al pas per acabar amb aquests abusos i al ensems al primer Ciutadà per defensar un assumpte de tanta transcendència com aquest, en bé dels infants i dels malalts.

J. SEGARRA

AGLAN S

Que no passa el carro de les desperdícies per el carrer de Girona? Crec que sí. Doncs bé, preguem a alguns veïns de dit barri, que s'abstinguin de tirar-les al rec, i que és prenguin la molestia de donar-les al escombriaire. De no fer-ho aixís, ens podem trobar amb l'obligació de fer la corresponent denúncia, cosa que no voldriem que succeís.

Que es donguin per enterats perquè estarem a l'agüait.

Preguem a l'Ajuntament, que per última vegada dongui un plaç a tots aquells que encara no han fet l'acometida a la claveguera, i que d'una manera ben enèrgica castigui aquest que s'ho va prenent a la fresca, principalment alguns veïns de la plaça de la República, que s'entretenen en tirar la mercaderia al rec. fent que el tros dels rentadors del rec del Tint siguin plens de porqueria.

En la publicació de Renovació última, portava un comentari de la sessió del dia 20 passat, i deia que en cert moment semblava un pupurri. Que voleu que us digui quasi no val la pena dit comentari, tota vegada que es falta de poca experiència.

Lo que a mi m'extranya fou que cert senyor regidor ja antic i ben assabentat de la forma de demanar la paraula, és posà a parlar sense demanar-la, i quan el senyor Batlle al agafar la campaneta per cridar ordre l'agafés per la campana, i en lloc de fer glin... glin... va fer crac... crac...

Encara diràn que ningú es recorda de nostres! Ens han dit que la setmana passada un clergue va adreçar-nos quatre floretes des de la trona de la Parroquia.

Per lo malament que va tractar-nos, la Meliu ens aconsella que no fem mes almoines per el culte i la clerécia.

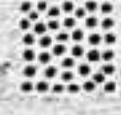
A Borgonyà hi ha un clergue molt simpàtic, no el coneixem d'avui, és el mateix que l'any passat va penyorar el governador per despotricar de la República des de la trona. Té muntada una secció coral composta de joves d'ambdós sexes, que li ha donat per nom «el bon planter». Suposem que deu tractar se de lo bó i millor del jovent del poble El bon planter! Recomanem als pares del «planter» que no dormin a la palla que podria ésser que les cols s'espiguessin bo i cantant les lletanies.

Ja tenim a en Masó, Alcalde de tots els Banyolins sense distinció de classes ni castes. Aixó està bé. Ja fa dies que sabeu, però, company Masó, que els Ajuntaments de Catalunya cal que fassin quelcom mes que administració. Es precis que tingueu present que endemnes de ésser l'Alcalde de etz. etz. ho sou d'una manera especialíssima de tots els republicans d'esquerra, que esperem que la vostra actuació serà encaminada a fer complir les lleis laiques de la República, estrictament i amb tota la seva extensió, les migrades ventatjes que'ns concedeixen les seves lleis socials.

No dubtem en el mes mínim del vostre republicanisme d'esquerra i esperem que ensems que administració sabreu fer bona obra republicana esquerrana en benefici de Catalunya i la República.

Els de «El Banyolí» es reviscolen, es gasten la vergonya de tal manera que dintre poc temps, de continuar aixís no els en quedarà de la poca que ja tenien. Ja saben fer pecats venials a davant de la gent, ja diuen mentides. S'ha inventat una rondalla la dels guardies d'assalt i els rabassaires a Girona, que els seus seràfics lectors s'han empassat com lirenques. Nosaltres que hi èrem diumenge a Girona no vàem veure-hi ni un guardia d'assalt, ni un rabassaire per medicina. Si no ho expliquen com una rondalla serà que al redactor d'aquelles notes li agrada el mam.

Si és aixís no trovariem res d'estrany que algú dia aparegués una nota a «El Banyolí», fent elogis del règim republicà.

Crisis de Govern. Pactes patronals. Fingint crisi de treball. Preludi de Feixisme. Que repercuteixi al Front únic obrer d'arreu d'Espanya i que sigui l'única solució per contrarrestar aquest, amb la crida a les masses obreres i camperoles a la vaga general de 24 horas com a protesta i a la revolucionària tot seguit. L'única camí per enfonsar el Feixisme, és la revolució social. Tenim davant nostre l'exemple d'Alemanya i Austria darrerament.

Responem tots a la una si arriba el moment i que cada poble es cuidi de desinfectar-se i d'exterminar els seus microbis per sempre.

El lok-out és ja un fet. L'espectre de la Fam i de la misèria començarà dintre breus dies a passejar-se per les nostres turmentades llars. Si aixó és el que volen ho aconseguiràn amb excès. Però, per acabar de completar el quadre, podria ésser que també hi veiéssim l'espectre de la mort, i no en nostres llars, precisament. A bon entenedor....

Ens hem assabentat a última hora que ja està sol·lucionada la crissis. Ha tornat a formar govern l'ex-emperador del Paralel, el politcaire que té la cara mes gruixuda l'únic que's presta mentres el pugui governar a coaligar-se amb qualsevol monarquicfeixista. De totes maneres estem confiats de que no durarà gaires temps aquests galimaties de nomenar ministres nous cada vint dies, ja que aixó es prou clar de que no saben ja per on aguantar-se els governants burgessos capitalistes, i que a no tardar siguin escombrats per sempre per el poble treballador. Aixó ens pertocaria fer-ho a nosaltres. La revolució social.

Llibertat, no opressió!

Justícia social en contra dels abusos de la burgessia!

República social, no República burgesa!

MULEI

Per demà diumenge es anunciada una magnífica audició de Sardanes a càrrec de la cobla «La Principal de la Bisbal». Aquesta audició és organitzada pel Foment de la Sardana de Banyoles.

Felicitem a aquesta entitat per la seva actuació incansable en pro de la dansa mes bella de totes les danses que es fan i es desfan....

**OBRERS! No us des-
cuïdeu de protegir el
vostre Portant-veu.**